

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 192.371 van 14 april 2009
in de zaak A. 192.061/VII-37.338.**

In zake : de NATIONALE INSTELLING VOOR RADIOACTIEF AFVAL
EN DE VERRIJKTE SPLIJTSTOFFEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. BOUCKAERT en T. GERNAEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Loksumstraat 25

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
 - de minister van Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. LUYPAERS en H.-K. CARÊME,
kantoor houdende te HEVERLEE,
Industrieweg 4, bus 1,
 - de minister van Klimaat en Energie,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. SOHIER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Emile De Motlaan 19,
2. de FEDERALE BEROEPSKOMMISSIE VOOR DE TOEGANG
TOT MILIEU-INFORMATIE.

tussenkommende partij :

Tinne VAN DER STRAETEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. VERMEIR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Wetstraat 26, bus 7.

DE Wnd.VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NATIONALE INSTELLING VOOR RADIOACTIEF AFVAL EN DE VERRIJKTE SPLIJTSTOFFEN op 3 april 2009 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de FEDERALE BEROEPSKOMMISSIE VOOR DE TOEGANG TOT MILIEU-INFORMATIE van 9 maart 2009 "in verband met het beroep van mevrouw Tinne Van der Straeten van 22 augustus 2008 tegen de weigering van het NIRAS om inzage te geven in haar tweede vijfjaarlijks rapport (periode 2004-2007) over de analyse van potentiële

nucleaire passiva verbonden aan de nucleaire installaties en sites die radioactieve stoffen bevatten";

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikkingen van 6 april 2009 en 7 april 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 april 2009, om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaten H.-K. CARÊME en M. DE KEUKELAERE die, loco advocaten P. LUYPAERS respectievelijk J. SOHIER verschijnen voor de eerste verwerende partij, van secretaris F. SCHRAM, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van advocaat T. VERMEIR, die verschijnt voor de tussenkomen partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De rechtspleging

Met een verzoekschrift van 9 april 2009 heeft Tinne VAN DER STRAETEN gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen. Er is grond om het verzoek in te willigen.

2. De feiten

2.1. Op 26 mei 2008 vraagt de tussenkomende partij aan de verzoekende partij inzage in het tweede vijfjaarlijks rapport over de analyse van de potentiële nucleaire passiva, verbonden aan de nucleaire installaties en sites die radioactieve stoffen bevatten. De officiële titel van dit vertrouwelijk document luidt : "Inventaris van de nucleaire passiva door NIRAS opgemaakt tijdens de periode 2003-2007. Rapport aan de voogdijminister over de analyse van de potentiële nucleaire passiva, verbonden aan de nucleaire installaties en de sites die radioactieve stoffen bevatten. Evaluatie van het bestaan, de toereikendheid en de beschikbaarheid van de proviesies".

2.2 De verzoekende partij laat aan de tussenkomende partij weten dat de inzage in dit document wordt geweigerd, om de volgende redenen :

- de uitzondering betreffende "de openbare orde, de openbare veiligheid, hierin begrepen de fysieke beveiliging van radioactieve stoffen, of de verdediging van het land", opgenomen in artikel 27, § 1, 2°, van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie (hierna : wet van 5 augustus 2006);
- de uitzondering betreffende "het vertrouwelijk karakter van commerciële en industriële informatie, wanneer deze informatie wordt beschermd om een gelegitimeerd economisch belang te vrijwaren, tenzij degene van wie de informatie afkomstig is met de openbaarmaking instemt", opgenomen in artikel 27, § 1, 7°, van de wet van 5 augustus 2006;
- de onmogelijkheid, omwille van het op veel plaatsen in het rapport voorkomen van vertrouwelijke informatie, over te gaan tot een gedeeltelijke inzage in het rapport; een verwijdering van de vertrouwelijke gegevens zou het rapport onbegrijpelijk maken.

Er wordt door de verzoekende partij ook gewezen op het feit dat de openbaarmaking een negatieve invloed kan hebben op het uitvoeren van de haar toevertrouwde opdrachten.

2.3. De tussenkomende partij tekent bij de tweede verwerende partij beroep aan tegen deze weigeringsbeslissing.

2.4. Op 9 maart 2009 neemt de tweede verwerende partij de thans bestreden beslissing, waarbij het beroep van de tussenkomenende partij gedeeltelijk gegrond wordt verklaard. Deze beslissing is onder meer als volgt gemotiveerd :

"(...)

De wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie gaat in het licht van artikel 32 van de Grondwet uit van het principe dat alle bestuursdocumenten openbaar zijn. Slechts wanneer bepaalde informatie wordt beschermd door één of meer uitzonderingsgronden die in de artikelen 27, 28, 29 en 32 van de wet van 5 augustus 2006 zijn opgenomen, kan de toegang worden geweigerd. Andere motieven, zoals het vermoeden dat het openbaar maken van dit rapport een negatieve invloed kan hebben op het uitvoeren van de opdrachten die het NIRAS werden opgedragen door artikel 9 van de programmawet van 12 december 1997, kunnen dan ook niet rechtsgeldig worden ingeroepen. Aangezien de openbaarheid het principe is, dient alle informatie in een document die niet onder een uitzonderingsgrond valt, ook openbaar gemaakt te worden voor zover de scheiding kan worden gemaakt tussen informatie die onder de uitzonderingsgrond valt en andere informatie.

De Commissie is van mening dat in dit geval bepaalde informatie niet kan worden openbaar gemaakt omdat het publiek belang van de openbaarmaking van die informatie niet opweegt tegen de bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid, hierin inbegrepen de fysieke beveiliging van radioactieve stoffen, of de verdediging van het land (artikel 27, § 1, 2° van de wet van 5 augustus 2006). De informatie in de lijst die betrekking heeft op de exacte site waar een organisatie radioactieve stoffen bewaart en de vorm waarin de kerntechnische materialen op een site aanwezig zijn, zou het veiligheidsrisico aanzienlijk verhogen. De kennis van de vorm waarin kerntechnische materialen op een site aanwezig zijn, laat immers een inschatting toe in welke mate bepaalde kerntechnische materialen voor andere doeleinden kunnen worden misbruikt zodat de openbaarmaking ervan een gevaar zou opleveren voor de bescherming van de openbare orde en de openbare veiligheid. Bovendien zou de openbaarmaking van die kennis een verhoogd risico kunnen vormen voor de bescherming van de fundamentele rechten en vrijheden van de bestuurden en in het bijzonder het recht op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, meer specifiek de bescherming van de fysieke integriteit, rechten die evenzeer uitdrukkelijk door de wet van 5 augustus 2006 worden beschermd.

De Commissie is echter van oordeel dat bepaalde economische informatie in het rapport en de lijst niet kan worden beschouwd als vallende onder de uitzonderingsgrond van artikel 27, § 1, 7° van de wet van 5 augustus 2006 op grond waarvan een milieu-instantie niet tot openbaarmaking mag overgaan omwille van het vertrouwelijk karakter van commerciële en industriële informatie, wanneer deze informatie wordt beschermd om een gelegitimeerd economisch belang te vrijwaren, tenzij degene van wie de informatie afkomstig is met de openbaarmaking instemt. Het rapport bevat een groot aantal cijfergegevens dat betrekking heeft op de raming van de kosten die de ontmanteling van nucleair afval met zich meebrengt en van de provisies die hiervoor tijdens de periode 2003-2007 door de exploitant of financieel verantwoordelijke van een nucleaire installatie werden aangelegd. De Commissie meent dat deze gegevens weliswaar een zeker idee geven van de financiële draagkracht van een organisatie, maar dat andere informatie die op grond van de wetgeving al openbaar moeten worden gemaakt zich beter toe leent. Ook al geeft deze informatie de verkrijger een idee van het sociaal passief en van de maatregelen die een organisatie in rekening wil brengen, toch is de Commissie van mening dat het vrijgeven van deze informatie niet van die aard

is dat ze de concurrentiepositie aanzienlijk aantast en de marktverwerking ernstig zou verstoren. De Commissie is van oordeel dat indien economische informatie als vertrouwelijk zou moeten worden beschouwd, dit niet wegneemt dat de uitzonderingsgrond van artikel 27, § 1, 7° van de wet slechts kan worden ingeroepen wanneer het publiek belang van de openbaarmaking niet opweegt tegen het beschermde belang. De Commissie meent dat in elk geval in casu het publiek belang van de openbaarmaking opweegt tegen een eventueel bestaand belang dat verband houdt met de uit de aard vertrouwelijk zijn van bepaalde commerciële informatie.

Het spreekt voor zich dat een uitzonderingsgrond niet kan worden ingeroepen wanneer organisaties en bedrijven zelf deze informatie op een andere wijze vrijwillig of in uitvoering van een wettelijk voorschrift hebben bekend gemaakt. Evenmin kan deze uitzonderingsgrond worden ingeroepen om de vragenlijst, globale cijfers of de methodiek die werd gehanteerd bij het opstellen en verwerken van de vragenlijsten die de gegevens hebben aangeleverd waarop het rapport is gebaseerd, aan de openbaarmaking te onttrekken.

Ook met betrekking tot de inventaris zelf, meer bepaald het excelbestand dat op de cd-rom in bijlage is gevoegd, kan deze uitzonderingsgrond niet globaal worden toegepast. Bepaalde informatie behoort immers al tot het publieke domein. Dit is meer bepaald het geval voor de gegevens over de exploitanten die in het kader van het verkrijgen van een vergunning al publiek zijn gemaakt en voor de klasse waarin de exploitanten zijn ingedeeld.

(...)

De Commissie is van mening dat slechts de informatie die betrekking heeft op de exacte site waar een organisatie radioactieve stoffen bewaart en de informatie die betrekking heeft op de vorm waarin de kerntechnische materialen op een site aanwezig zijn aan de openbaarmaking kan worden onttrokken op grond van artikel 27, § 1, 2° van de wet van 5 augustus 2006. Alle andere informatie in de Inventaris van de nucleaire passiva, door NIRAS opgemaakt tijdens de periode 2003-2007. Rapport aan de Voogdijminister over de analyse van de potentiële nucleaire passiva, verbonden aan de nucleaire installaties en de sites die radioactieve stoffen bevatten. Evaluatie van het bestaan, de toereikendheid en de beschikbaarheid van de provisies dient te worden openbaar gemaakt".

3. Ten gronde

De schorsingsvoorwaarden

3.1. Luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Standpunt van de verzoekende partij

3.2. In een enig middel wordt de schending ingeroepen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 27, § 1, 2°, 7° en 9°, en 31 van de wet van 5 augustus 2006, evenals van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het motiveringsbeginsel,

"doordat de beslissing is gesteund op grond dat bepaalde economische informatie in het rapport en de lijst niet kan worden beschouwd als vallende onder de uitzonderingsgrond van artikel 27, §1, 7° van de wet van 5 augustus 2006 op grond waarvan een milieu-instantie niet tot openbaarmaking mag overgaan omwille van het vertrouwelijk karakter van commerciële en industriële informatie, wanneer deze informatie wordt beschermd om een gelegitimeerd economisch belang te vrijwaren, tenzij degene van wie de informatie afkomstig is met de openbaarmaking instemt, en hierbij stelt dat andere informatie die op grond van de wetgeving al openbaar moeten worden gemaakt zich er beter toe leent om een idee geven van de financiële draagkracht van een organisatie en dat het vrijgeven van deze informatie niet van die aard is dat ze de concurrentiepositie aanzienlijk aantast en de marktverwerking ernstig zou verstoren;

en doordat de Federale Beroepscommissie in de bestreden beslissing oordeelt dat, indien economische informatie als vertrouwelijk moet worden beschouwd, in casu in elk geval het publiek belang van de openbaarmaking opweegt tegen een eventueel bestaand belang dat verband houdt met de uit de aard vertrouwelijk zijn van bepaalde commerciële informatie;

en doordat de Federale Beroepscommissie zonder nadere overweging vooropstelt dat het motief dat het openbaar maken van het rapport een negatieve invloed kan hebben op het uitvoeren van de opdrachten die NIRAS werden opgedragen, niet rechtsgeldig kan worden ingeroepen;

en doordat de bestreden beslissing besluit dat 'slechts de informatie die betrekking heeft op de exacte site waar een organisatie radioactieve stoffen bewaart en de informatie die betrekking heeft op de vorm waarin de kerntechnische materialen op een site aanwezig zijn aan de openbaarmaking kan worden onttrokken', maar 'alle andere informatie in de Inventaris van de nucleaire passiva, door NIRAS opgemaakt tijdens de periode 2003-2007. Rapport aan de Voogdijminister over de analyse van de potentiële nucleaire passiva, verbonden aan de nucleaire installaties en de sites die radioactieve stoffen bevatten. Evaluatie van het bestaan, de toereikendheid en de beschikbaarheid van de provisies dient te worden openbaar gemaakt';

en doordat de Federale Beroepscommissie de gedeeltelijke openbaarmaking van het rapport beveelt, zonder enigszins aan te duiden wat aan de openbaarheid te onderwerpen is en wat niet;

terwijl overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet, elke administratieve akte met individuele draagwijdte uitdrukkelijk en afdoende gemotiveerd moet zijn; elke overheidsbeslissing meer bepaald uitdrukkelijk de feitelijke gronden en rechtsgronden moet vermelden die de genomen beslissing kunnen verantwoorden; tegenstrijdigheid tussen de motieven en het dispositief van een administratieve rechtshandeling gelijkstaat met een niet afdoende motivering in de zin van de formele motiveringswet en het motiveringsbeginsel;

Luidens het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, de overheid gehouden is elke administratieve beslissing slechts te treffen na zorgvuldige en redelijke

voorbereiding en beoordeling van het dossier, zowel in feite als in rechte en zich zo nodig voldoende dient te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen; elke overheidsmaatregel met name in redelijkheid verantwoord moet zijn in het licht van de beoogde doelstelling van de maatregel en aldus, mede op grond van het proportionaliteitsbeginsel, de gevolgen van de maatregel niet in kennelijke onevenredigheid mogen staan in verhouding tot het nagestreefde doel;

en terwijl artikel 27, §1, 2°, 7° en 9° van de Wet van 5 augustus 2006 voorschrijft dat bij de beoordeling van de vraag tot openbaarmaking een afweging moet worden gemaakt tussen het publiek belang van de openbaarmaking en de bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid (met inbegrip van de fysieke beveiliging van radioactieve stoffen) (2°), het vertrouwelijk karakter van commerciële en industriële informatie, wanneer deze informatie wordt beschermd om een gelegitimeerd economisch belang te vrijwaren (7°) en de bescherming van het milieu waarop de informatie betrekking heeft (9°);

en terwijl artikel 31 van de Wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie bepaalt dat milieu-informatie slechts gedeeltelijk wordt openbaar gemaakt als het mogelijk is om de informatie waarop een uitzondering van toepassing is, te scheiden van andere informatie die in een milieu-informatie vervat zit;

en terwijl de motieven van de bestreden beslissing geenszins afdoende zijn, aangezien in de bestreden beslissing geen uiteenzetting wordt gegeven waarom het vrijgeven van de informatie niet van aard zou zijn dat ze de concurrentiepositie aanzienlijk aantast en de marktwerking ernstig zou verstoren en de Beroepscommissie evenmin heeft toegelicht waarom het publiek belang van de openbaarmaking zou opwegen tegen een eventueel bestaand belang dat verband houdt met de uit de aard vertrouwelijk zijn van bepaalde commerciële informatie;

en terwijl de Federale Beroepscommissie onvoldoende in rekening heeft gebracht en niet heeft beoordeeld dat de informatie die niet openbaar kan worden gemaakt, doorheen alle hoofdstukken van de Inventaris is opgenomen en zo verweven is met de andere informatie, dat openbaarmaking ervan onmogelijk is, minstens niet op een nuttige wijze kan gebeuren, en de beslissing in die mate tegenstrijdigheden bevat, nu de Federale Beroepscommissie de onmogelijkheid van de gedeeltelijke openbaarmaking wegens vervlechting van de informatie niet aanvaardt, maar anderzijds niet aanduidt wat wel en wat niet openbaar moet worden gemaakt;

en terwijl de Beroepscommissie de argumentatie van NIRAS dat zij in geval van openbaarmaking niet langer zou kunnen terugvallen op een optimaal werkkader om de inlichtingen op te vragen en in te zamelen die ze nodig heeft om haar inventarisopdracht uit te voeren, zonder veel woorden van tafel geveegd heeft, maar enkel heeft vastgesteld dat er geen specifieke uitzonderingsgrond voor de eventuele negatieve invloed van de openbaarmaking op het uitvoeren van de opdrachten van NIRAS bestaat; artikel 27, §1, 9° van de wet van 5 augustus 2006 nochtans bepaalt dat bij de beoordeling van een vraag tot openbaarmaking, deze wordt afgewezen indien het publiek belang van de openbaarmaking niet opweegt tegen de bescherming van het milieu waarop de informatie betrekking heeft;

zodat de bestreden beslissing, die besluit dat slechts de informatie die betrekking heeft op de exacte site waar een organisatie radioactieve stoffen bewaart en de informatie die betrekking heeft op de vorm waarin de kerntechnische materialen op een site aanwezig zijn aan de openbaarmaking kunnen worden onttrokken en dat de andere informatie dient openbaar gemaakt te worden, met schending van de aangehaalde bepalingen en beginselen is tot stand gekomen en derhalve gekenmerkt wordt door machtsoverschrijding".

Beoordeling

3.3.1. Aangezien de bepalingen van artikel 27 van de wet van 5 augustus 2006 uitzonderingen zijn op het grondrecht van openbaarheid, vastgelegd in artikel 32 van de Grondwet, moeten deze restrictief worden geïnterpreteerd. Bij de beoordeling van een vraag tot openbaarmaking en een gebeurlijke weigeringsbeslissing moet steeds worden nagegaan of het publiek belang al dan niet opweegt tegen de bescherming van de in artikel 27, § 1, van de voornoemde wet opgesomde belangen. Uit artikel 31 van deze wet vloeit voort dat er ook kan worden geopteerd voor een gedeeltelijke openbaarmaking, zoals trouwens te dezen is gebeurd.

3.3.2. De verzoekende partij beroept zich in haar antwoordbrief onder meer op artikel 27, § 1, 7°, van de wet van 5 augustus 2006, dat betrekking heeft op het vertrouwelijk karakter van commerciële of industriële informatie. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat bepaalde economische informatie niet vertrouwelijk is omdat ze slaat op cijfergegevens die betrekking hebben op de raming van de kosten die de ontmanteling van nucleair afval met zich meebrengen en de provisies die hiervoor tijdens de periode 2003-2007 worden aangelegd. De tweede verwerende partij is van mening dat deze gegevens weliswaar een zeker idee geven van de financiële draagkracht van een organisatie, maar dat andere informatie, die op grond van andere wetgeving al openbaar moet worden gemaakt, zich daar beter toe leent. De tweede verwerende partij stelt dat het vrijgeven van deze informatie niet van aard is om de concurrentiepositie aanzienlijk aan te tasten en de marktwerking ernstig te verstoren. Op het eerste gezicht lijkt deze motivering niet onjuist of kennelijk onredelijk. De verwerende partijen merken terecht op dat ondernemingen toch al bepaalde informatie die een beeld geeft van hun financiële positie kenbaar moeten maken, zodat bijkomende informatie over de ontmantelings- en provisiekosten niet van aard is om de positie van de desbetreffende ondernemingen fataal te verslechteren. De verzoekende partij houdt er op dit punt een andere mening op na, maar maakt op het eerste gezicht niet aannemelijk dat de zienswijze van de tweede verwerende partij onjuist of kennelijk onredelijk is. Met haar motivering geeft de tweede verwerende partij te kennen waarom zij de zienswijze van de verzoekende partij niet volgt. De bedoeling van de formele motiveringsplicht bestaat er voornamelijk in dat de rechtsonderhorige weet op basis van welke beweegredenen een beslissing is genomen, zodat hij met kennis van zaken kan oordelen of het de moeite loont de beslissing in rechte aan te vechten. De verzoekende partij kent de

redenen op grond waarvan haar zienswijze in verband met de vertrouwelijke economische informatie niet werd gevolgd. De tweede verwerende partij hoefde niet de motieven van de motieven te geven, zodat zij niet in extenso moest weergeven op grond van welke wetgeving ondernemingen bepaalde economische en financiële informatie ter beschikking moeten stellen, welke informatie dat is, en waarin deze verschilt van de vertrouwelijke economische informatie die hier aan de orde is.

3.3.3. Bovendien wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat, zelfs al zou het hier om vertrouwelijke economische informatie gaan, dit belang niet opweegt tegen het publiek belang van de openbaarmaking. Het publiek belang van de openbaarmaking blijkt alleen al uit het feit dat er een openbaarheidswetgeving inzake milieuinformatie bestaat, en uit de richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad. Veel meer kan de tweede verwerende partij niet doen dan gewoon de keuze maken tussen het belang van de openbaarmaking en het economisch belang, dat een restrictief te interpreteren uitzonderingsgrond is. Bovendien oordeelt de tweede verwerende partij prima facie op goede gronden dat de economische en financiële informatie te dezen niet vertrouwelijk van aard is.

3.3.4. De bewering van de verzoekende partij dat haar argument als zou de openbaarmaking een negatieve impact hebben op de uitvoering van haar opdrachten, door de tweede verwerende partij zonder nadere uitleg terzijde werd geschoven, kan niet worden bijgetreden. De tweede verwerende partij wijst er in de bestreden beslissing immers terecht op dat andere motieven dan deze die in de wet zijn opgesomd, zoals het vermoeden dat het openbaar maken van dit rapport een negatieve invloed kan hebben op het uitvoeren van de opdrachten van de verzoekende partij, niet rechtsgeldig kunnen worden ingeroepen. Die zienswijze is op het eerste gezicht correct. Zoals eerder gezegd, moeten de uitzonderingsgronden op de openbaarmingsplicht in principe strikt worden geïnterpreteerd, zodat de tweede verwerende partij in beginsel geen uitzonderingsgronden kan aanvaarden die niet in de wet zijn voorzien.

3.3.5. De verzoekende partij tracht in het kader van de huidige procedure nog een beroep te doen op artikel 27, § 1, 9°, van de wet van 5 augustus 2006, dat slaat op de bescherming van het milieu waarop de informatie betrekking heeft. Nochtans heeft zij zich niet op die uitzonderingsgrond beroepen in haar

weigeringsbrief, zodat de tweede verwerende partij de kwestie niet vanuit dat oogpunt moest onderzoeken.

3.3.6. Artikel 31 van de wet van 5 augustus 2006 schrijft een gedeeltelijke openbaarmaking voor als de vertrouwelijke informatie te scheiden is van de niet- vertrouwelijke informatie. Dit wordt door de tweede verwerende partij in de bestreden beslissing terecht beklemtoond. De verzoekende partij beweert weliswaar dat een dergelijke openbaarmaking niet nuttig zou zijn, maar uiteindelijk is dat het probleem van de aanvrager. Als het verwijderen van vertrouwelijke informatie een rapport minder begrijpelijk of misschien zelfs onleesbaar zou maken, is dat geen reden om de openbaarmaking integraal te weigeren. In artikel 31 van de wet van 5 augustus 2006 staat niet dat de openbaarmaking kan worden geweigerd indien de informatie door het weglaten van de vertrouwelijke onderdelen ervan minder begrijpelijk of misschien zelfs waardeloos wordt. Het enige criterium slaat op de mogelijkheid om de vertrouwelijke en de niet-vertrouwelijke informatie te scheiden en dat is hier het geval, gelet op het criterium dat de tweede verwerende partij naar voor schoof.

3.3.7. Er is bijgevolg niet voldaan aan één van de voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Dit volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen zonder dat het nodig is de opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties te onderzoeken.

3.3.8. Er is te dezen geen reden om, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij vraagt, af te wijken van de wettelijk en reglementair voorgeschreven wijze van kennisgeving van het arrest,

OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Tinne VAN DER STRAETEN
in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid
wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende
noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten
laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
veertien april tweeduizend en negen, door :

de HH. E. BREWAEYS,
D. DECOCK,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

D. DECOCK.

E. BREWAEYS.